

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2017/180**2022/EØS/13/56**

av 24. oktober 2016

om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for standarder for vurdering av referanseporteføljer og prosedyrer for utveksling av vurderinger(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF⁽¹⁾, særlig artikkel 78 nr. 7 tredje ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er nødvendig å fastsette standarder for vedkommende myndigheters vurdering av interne metoder som institusjonene har vedtatt for å beregne kravene til ansvarlig kapital, og fastsette nærmere prosedyrer for utveksling av disse vurderingene mellom vedkommende myndigheter med myndighet til å overvåke de ulike risikovektede eksponeringsbeløpene eller kravene til ansvarlig kapital for institusjoner med tillatelse til å anvende interne metoder for beregning av disse beløpene eller kravene til ansvarlig kapital.
- 2) Ved å vurdere kvaliteten på de avanserte metodene institusjonene bruker, kan det foretas en sammenligning på unionsplan av de interne metodene slik at Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA) kan bistå vedkommende myndigheter i deres vurdering av en potensiell undervurdering av kravene til ansvarlig kapital. Reglene for utveksling av vurderinger bør omfatte egnede bestemmelser om tidspunkter for utveksling av vurderinger med de berørte vedkommende myndighetene og EBA.
- 3) Vedkommende myndigheter med ansvar for tilsynet med institusjoner som tilhører en gruppe underlagt konsolidert tilsyn, har en berettiget interesse i kvaliteten på de interne metodene som disse institusjonene anvender, ettersom de skal bidra til den felles beslutningen om godkjenning av interne metoder som treffes i utgangspunktet, i henhold til artikkel 20 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽²⁾. Reglene for utveksling av vurderinger i samsvar med artikkel 78 nr. 3 i direktiv 2013/36/EU bør også angi hvordan det generelle samarbeidet og informasjonsutvekslingen i kollegiene skal foregå, særlig i forbindelse med referansemålingen.
- 4) For å sikre en effektiv og praktisk utveksling av vurderingene som gjøres i samsvar med artikkel 78 nr. 3 i direktiv 2013/36/EU, bør vedkommende myndigheter opplyse om sitt estimat eller sine synspunkter når det gjelder omfanget av den potensielle undervurderingen av kravene til ansvarlig kapital på grunnlag av de interne metodene institusjonene anvender, og om begrunnelsen for konklusjonene i sin vurdering. I tillegg er vedkommende myndigheters faktiske eller

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 29 av 3.2.2017, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 82/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 44 av 2.7.2020, s. 71.

⁽¹⁾ EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

planlagte korrigerende tiltak i samsvar med artikkel 78 nr. 4 i nevnte direktiv også relevante for alle øvrige vedkommende myndigheter med ansvar for tilsynet med institusjoner som tilhører en gruppe som er underlagt konsolidert tilsyn, ettersom de har en berettiget interesse i at kvaliteten på de interne metodene disse institusjonene anvender, opprettholdes. Videre bør vedkommende myndigheters faktiske eller planlagte korrigerende tiltak også meddeles EBA i samsvar med artikkel 107 nr. 1 i nevnte direktiv, ettersom de er nødvendige for at EBA skal kunne utføre sine oppgaver.

- 5) EBAs rapport, som er utarbeidet for å bistå vedkommende myndigheter når de skal vurdere kvaliteten på de interne metodene, er en hjørnestein i referansemålingen ettersom denne rapporten inneholder resultatene av sammenligningen av berørte institusjoner med tilsvarende institusjoner på unionsplan. Derfor bør opplysningene i EBAs rapport utgjøre grunnlaget for vedkommende myndigheters beslutning om hvilke foretak og porteføljer som bør vurderes «særlig» i henhold til artikkel 78 nr. 3 første ledd i direktiv 2013/36/EU.
- 6) Resultatene av vurderingen av kvaliteten på interne metoder avhenger av kvaliteten på dataene som berørte institusjoner har rapportert i henhold til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070⁽¹⁾, som også må være sammenhengende og sammenlignbare. Vedkommende myndigheter bør derfor pålegges å bekrefte at institusjonene anvender nevnte gjennomføringsforordning korrekt, særlig når det gjelder den muligheten institusjonene har til å avstå fra å rapportere visse individuelle porteføljer.
- 7) Dersom vedkommende myndigheter benytter standardmetoden for å beregne referanseverdiene, bør kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko som følger av anvendelsen av standardmetoden, justeres av forsiktighetshensyn. Justeringen bør fastsettes til det nivået som anvendes ved beregning av Basel I-gulvet i overgangsperioden i henhold til artikkel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- 8) For markedsrisiko anses det for tiden ikke som hensiktsmessig å beregne referanseverdier på grunnlag av standardmetoden, ettersom dette kan medføre konkurransevridning. På grunn av store metodologiske forskjeller i beregningen av krav til ansvarlig kapital etter standardmetoden og interne metoder, hovedsakelig på grunn av de store forskjellene i aggregeringen eller diversifiseringen av individuelle posisjoner, vil en sammenligning mellom de to parametrene for markedsrisiko i forbindelse med små porteføljer ikke gi noe klart bilde av en potensiell undervurdering av kravene til ansvarlig kapital. Dersom beregninger etter standardmetoden inngår i vurderingen av kredittrisiko-modeller, bør de utelukkende brukes som referanseverdier for vurderingen, og ikke som gulv.
- 9) Ved vurdering av kvaliteten samlet sett på institusjonenes interne metoder og graden av variabilitet som observeres for enkelte metoder, bør vedkommende myndigheter ikke fokusere utelukkende på resultater, men ta sikte på å fastslå de viktigste årsakene til variabilitet og trekke konklusjoner på grunnlag av de ulike modelleringsmetodene. Vedkommende myndigheter bør derfor være forpliktet til å ta hensyn til resultatene av alternative beregninger av «value-at-risk» (VaR) og «value-at-risk» i stressituasjoner (sVaR) basert på tidsseriene for gevinst og tap.
- 10) Ettersom vedkommende myndigheter spiller en vesentlig rolle når det gjelder å undersøke og bekrefte kvaliteten på de interne metodene, i tillegg til opplysningene som rapporteres av institusjonene i samsvar med gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070, bør vedkommende myndigheter utøve den myndigheten de har i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, til å godkjenne og kontrollere de interne metodene på en proaktiv måte ved å framskaffe alle ytterligere opplysninger som kan være til nytte i den løpende vurderingen av kvaliteten på de interne metodene.
- 11) Ved vurdering av markedsrisiko er det allerede et krav at det daglig utføres etterkontroll på grunnlag av både hypotetiske og faktiske endringer i porteføljeverdi for alle posisjoner i porteføljen ved dagens slutt, som fastsatt i artikkel 366 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013. Antallet overskridelser må meldes til vedkommende myndigheter og brukes regelmessig for å vurdere modellens ytelse og fastsette tilleggsfaktorer for multiplikatorene for VaR og sVaR. Følgelig er det ikke nødvendig å utføre eller vurdere noen ytterligere etterkontroll av porteføljene med hensyn til interne metoder for beregning av markedsrisiko.
- 12) Selv om referansemålingen for en individuell portefølje skulle gi en ekstrem verdi, eller EBA angir i sin rapport at vedkommende myndigheter må kontrollere resultatet, innebærer ikke dette nødvendigvis at modellen institusjonen anvender, er ufullstendig eller feilaktig. I den forbindelse bør vurderingene vedkommende myndigheter foretar, brukes som et verktøy for å få mer inngående kunnskap om institusjonenes modeller og modellantakelser. Dessuten bør

(¹) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070 av 14. september 2016 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for maler, definisjoner og IT-løsninger som institusjonene skal bruke ved rapportering til Den europeiske banktilsynsmyndighet og til vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 78 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU (EUT L 328 av 2.12.2016, s. 1)

vedkommende myndigheter bruke analysen av potensielle forskjeller mellom kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko slik de er rapportert av institusjonene i henhold til gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070, og kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko som følger av bruken av historiske risikoparametere («historiske utfall»), som en indirekte indikator på en betydelig og systematisk undervurdering av kravene til ansvarlig kapital, men den bør aldri erstatte en fullstendig validering av den interne metoden.

- 13) Ved bruk av resultatene av referansemålingen bør vedkommende myndigheter vurdere mulige databegrensninger og ta hensyn til dette i sin vurdering i den grad dette anses som hensiktsmessig. Ytterligere parametere basert på historiske utfall bør beregnes av EBA på grunnlag av innsamlede opplysninger og vil bidra ytterligere til analysen. Ettersom kravene til ansvarlig kapital beregnet ved bruk av modeller for markedsrisiko er porteføljevhengige og enhver konklusjon på et disaggregert nivå ikke ukritisk kan ekstrapoleres til virkelige porteføljer som innehas av institusjoner, bør det tas et visst forbehold når det gjelder foreløpige konklusjoner som utelukkende baserer seg på samlet kapitalnivå for aggregerte porteføljer. Ved vurdering av resultatene bør vedkommende myndigheter ta hensyn til at til og med de aggregerte porteføljene som inneholder det største antallet instrumenter, fremdeles vil være svært annerledes enn virkelige porteføljer med hensyn til størrelse og struktur. Ettersom de fleste institusjoner ikke vil kunne modellere samtlige ikke-aggregerte porteføljer, vil resultatene kanskje heller ikke i alle tilfeller kunne sammenlignes. Det bør videre påpekes at opplysningene ikke vil gjenspeile alle tiltak som berører den ansvarlige kapitalen, som begrensninger på diversifiseringsfordeler eller kapitalkravtillegg som er innført for å bøte på kjente svakheter ved modellen eller manglende risikofaktorer.
- 14) Denne forordningen bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske banktilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 15) Den europeiske banktilsynsmyndighet har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾.

VEDTATT DENNEFORORDNINGEN:

Artikkel 1

Prosedyrer for utveksling av vurderinger

1. Vedkommende myndigheter som gjennomfører årlige vurderinger av kvaliteten på institusjonenes interne metoder i samsvar med artikkel 78 nr. 3 i direktiv 2013/36/EU skal dele slike vurderinger med alle øvrige berørte vedkommende myndigheter og Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA) senest tre måneder etter at rapporten utarbeidet av EBA nevnt i artikkel 78 nr. 3 andre ledd i nevnte direktiv, ble sendt ut.
2. Ved mottak av vurderingene nevnt i nr. 1 skal EBA dele dem med berørte vedkommende myndigheter med ansvar for tilsyn med institusjoner som tilhører en gruppe som er underlagt konsolidert tilsyn, dersom de vedkommende myndighetene som utarbeidet disse vurderingene, ikke allerede har gjort det.

Artikkel 2

Prosedyrer for utveksling av opplysninger med øvrige vedkommende myndigheter og EBA

Ved utveksling av vurderinger i samsvar med artikkel 78 nr. 3 i direktiv 2013/36/EU skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) Konklusjonene og begrunnelsen for sin vurdering, på grunnlag av anvendelsen av vurderingsstandardene nevnt i artikkel 3–11.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

- b) Sine synspunkter på omfanget av den potensielle undervurderingen av kravene til ansvarlig kapital på grunnlag av de interne metodene institusjonene anvender.

Artikkel 3

Oversikt

1. Når vedkommende myndigheter foretar vurderingen nevnt i artikkel 78 nr. 3 første ledd i direktiv 2013/36/EU, skal de fastslå hvilke interne metoder som krever særlig vurdering, på en måte som står i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av de iboende risikoene ved forretningsmodellen og relevansen for institusjonen av de porteføljene som omfattes av gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070, sett i forhold til institusjonens risikoprofil. De skal også ta hensyn til analysen framlagt i EBAs rapport nevnt i artikkel 78 nr. 3 andre ledd i direktiv 2013/36/EU som følger:

- a) De skal behandle verdiene beregnet ved hjelp av modellene, som i EBAs rapport anses som ekstreme, som en indikasjon på betydelige forskjeller i kravene til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 78 nr. 3 første ledd i direktiv 2013/36/EU.
- b) De skal behandle verdiene beregnet ved hjelp av modellene, og standardavviket for disse verdiene for eksponeringer i samme referanseportefølje eller lignende referanseporteføljer identifisert i EBAs rapport, som en foreløpig indikasjon på betydelige forskjeller og små eller store forskjeller, alt etter hva som er relevant, i kravene til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 78 nr. 3 første ledd i direktiv 2013/36/EU.
- c) De skal behandle alle potensielle forskjeller beregnet i samsvar med artikkel 4 i denne forordningen som en foreløpig indikasjon på en betydelig og systematisk undervurdering av kravene til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 78 nr. 3 første ledd i direktiv 2013/36/EU.
- d) De skal behandle potensielle forskjeller mellom estimerte risikoparametere slik de er rapportert av institusjonene i henhold til gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070, og historiske risikoparametere («historiske utfall») som rapportert av institusjonene i samsvar med nevnte gjennomføringsforordning, som en foreløpig indikasjon på betydelige forskjeller i kravene til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 78 nr. 3 første ledd i direktiv 2013/36/EU.
- e) De skal behandle potensielle forskjeller mellom kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko slik de er rapportert av institusjonene i henhold til gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070, og kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko som følger av institusjonenes bruk av historiske utfall i samsvar med nevnte gjennomføringsforordning, eller som EBA har beregnet i sin rapport nevnt i artikkel 78 nr. 3 andre ledd i direktiv 2013/36/EU, som en foreløpig indikasjon på en betydelig og systematisk undervurdering av kravene til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 78 nr. 3 første ledd i nevnte direktiv. Ved bruk av rapporten fra EBA kan vedkommende myndigheter ta hensyn til eventuelle databegrensninger og ta dette i betraktning i sin vurdering, i den grad dette anses som hensiktsmessig.

2. Når vedkommende myndigheter foretar vurderingen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, skal de anvende vurderingsstandardene nevnt i artikkel 6–11.

Artikkel 4

Beregning av potensielle forskjeller i kredittrisiko ved bruk av standardmetoden

1. Vedkommende myndigheter skal beregne de potensielle forskjellene nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav c) ved å trekke kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko slik de er rapportert av institusjonene i henhold til gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070, fra kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko som følger av anvendelse av standardmetoden. De skal dessuten beregne referansestatistikken for disse forskjellene som følger:

- a) For porteføljer med lav misligholdsgrad («low-default portfolio», «LDP»), på porteføljenivå, med unntak av eksponeringer mot medlemsstatenes sentralmyndigheter eller sentralbanker som lyder på og er finansiert i den nasjonale valutaen som nevnt i artikkel 114 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) For porteføljer med høy misligholdsgrad («high-default portfolio», «HDP»), på porteføljenivå.

2. Ved beregning av referansestatistikken nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, skal vedkommende myndigheter anvende kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko justert til det nivået som er anvendt ved beregning av Basel I-gulvet i overgangsperioden i henhold til artikkel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikkel 5

Beregning av potensielle forskjeller i kredittrisiko ved bruk av historiske utfall

Ved anvendelse av artikkel 3 nr. 1 bokstav d) og e) skal vedkommende myndigheter beregne forskjellene ved hjelp av både ettårs- og femårsgjennomsnitt av historiske utfall.

Artikkel 6

Vurderingsstandarder

1. Når vedkommende myndigheter foretar vurderingen nevnt i artikkel 3 nr. 1 i denne forordningen, skal de vurdere i hvilken grad institusjoner som har benyttet muligheten i artikkel 3 nr. 2 i gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070 til å sende inn mer begrensede opplysninger i henhold til nevnte gjennomføringsforordning, har oppfylt kravene i nevnte gjennomføringsforordning. Dette gjøres ved å bekrefte begrunnelsen for eventuelle begrensninger i opplysningene som disse institusjonene har rapportert i henhold til nevnte gjennomføringsforordning.

2. Når vedkommende myndigheter foretar vurderingen nevnt i artikkel 3 nr. 1, skal de undersøke årsakene til den betydelige og systematiske undervurderingen og til de store eller små forskjellene i kravene til ansvarlig kapital nevnt i samme nummer, som følger:

- a) For vurderinger av interne metoder for beregning av kredittrisiko, ved anvendelse av standardene nevnt i artikkel 7 og 8.
- b) For vurderinger av interne metoder for beregning av markedsrisiko, ved anvendelse av standardene nevnt i artikkel 9–11.

Artikkel 7

Generelle standarder for vurdering av interne metoder for beregning av kredittrisiko

1. Når vedkommende myndigheter foretar en vurdering som nevnt i artikkel 3 nr. 1 av interne metoder for beregning av kredittrisiko, skal de i relevante tilfeller minst bruke opplysningene om interne metoder som anvendes på tilsynsmessige referanseporteføljer fastsatt i følgende dokumenter:

- a) EBAs rapport nevnt i artikkel 78 nr. 3 andre ledd i direktiv 2013/36/EU.
- b) Institusjonens regelmessige valideringsrapporter.
- c) Dokumentasjon i tilknytning til modellen, herunder håndbøker, dokumentasjon om utvikling og kalibrering av modellen og metode for de interne metodene.
- d) Rapporter fra stedlige besøk.

2. Når vedkommende myndigheter foretar en vurdering som nevnt i artikkel 3 nr. 1 av interne metoder for beregning av kredittrisiko, skal de i relevante tilfeller ta hensyn til følgende punkter:

- a) Hvorvidt institusjonen benytter egne estimater for tapsgrad ved mislighold («loss given default», «LGD») og konverteringsfaktorer i samsvar med artikkel 143 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Modellens anvendelsesområde og referanseporteføljenes representativitet.

- c) Hovedtrekk ved modellene, for eksempel om de er utformet og kalibrert på overordnet nivå i gruppen (global modell) eller utformet og kalibrert bare på vertsstatens nivå (lokal modell), om de er innkjøpt fra en tredjepart eller utarbeidet av institusjonen, eller om de er utviklet og kalibrert ved bruk av interne data eller utviklet og kalibrert ved bruk av eksterne data.
 - d) Dato for godkjenning av modellen og dato for utvikling av modellen.
 - e) Sammenligning mellom predikerte og observerte misligholdsrater over et relevant tidsrom.
 - f) Sammenligning mellom predikerte LGD-verdier for økonomiske nedgangstider og observerte LGD-verdier.
 - g) Sammenligning mellom beregnet og observert eksponering ved mislighold.
 - h) Lengden på tidsseriene som brukes, og dersom det er relevant, om kritiske år er inkludert, eller arten og omfanget av eventuelle justeringer for økonomiske nedgangstider og tillegg av sikkerhetsmarginer i kalibreringen av modellene.
 - i) Nylige endringer i sammensetningen av porteføljen for den institusjonen som den interne metoden anvendes på.
 - j) Den mikro- og makroøkonomiske situasjonen for institusjonens portefølje, risiko- og forretningsstrategi og interne prosesser, som prosedyrer for inndrivelse av misligholdte engasjementer («prosedyrer for omstrukturering av gjeld»).
 - k) Gjeldende fase i konjunktursyklusen, valg av tilnærming for kredittvurderingen mellom «point-in-time» (PIT) eller «through-the-cycle» (TTC) og modellens observerte syklikalitet.
 - l) Antall risikoklasser og mål som institusjonene bruker i modellene for å beregne misligholdssannsynlighet (PD), tapsgrad ved mislighold (LGD) og konverteringsfaktorer.
 - m) Definisjonene av misligholds- og tilfriskningsgrad som institusjonen anvender.
 - n) Hvorvidt åpne prosedyrer for omstrukturering er tatt med eller ikke i tidsserien som brukes til kalibrering av LGD-modeller, dersom det er relevant.
3. Dersom vedkommende myndigheter anser at opplysningene nevnt i nr. 1 ikke er tilstrekkelige til at de kan trekke konklusjoner med hensyn til punktene angitt i nr. 2, skal de omgående be institusjonene om de tilleggsopplysningene de anser som nødvendige for å ferdigstille sin vurdering.

Når vedkommende myndigheter skal bestemme hvilke tilleggsopplysninger de skal innhente, skal de ta hensyn til omfanget og relevansen av avvikene i institusjonens parametere og krav til ansvarlig kapital. Vedkommende myndigheter skal samle inn tilleggsopplysningene på den måten de anser som mest hensiktsmessig, herunder gjennom spørreskjemaer, intervjuer og ytterligere besøk på stedet.

Artikkel 8

Standarder for vurdering av interne metoder for beregning av kredittrisiko for porteføljen med lav misligholdsgrad (LDP)

1. Når vedkommende myndigheter foretar en vurdering som nevnt i artikkel 3 nr. 1 av motpartene i porteføljen med lav misligholdsgrad (LDP) fastsatt i mal 101 i vedlegg I til gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070, skal de vurdere om forskjellene mellom kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko for en institusjon og tilsvarende institusjoner har følgende årsaker:
- a) En annen rangering av motpartene i utvalget av LDP-porteføljer eller tildeling av andre PD-nivåer til hver klasse.
 - b) Bestemte typer fasiliteter, sikringsinstrumenter eller en bestemt beliggenhet for motpartene.
 - c) Uensartethet med hensyn til misligholdssannsynlighet («probability of default», «PD»), tapsgrad ved mislighold (LGD), løpetid eller konverteringsfaktorer.
 - d) Sikringspraksis.
 - e) Grad av uavhengighet fra eksterne kredittvurderinger og oppdateringshyppighet for interne kredittvurderinger.

2. Dersom en institusjon klassifiserer en motpart som «misligholdende», mens andre institusjoner klassifiserer den samme som «ikke-misligholdende» eller omvendt, skal vedkommende myndigheter anvende metoden nevnt i nr. 1 på vedkommende motpart.

Artikkel 9

Generelle standarder for vurdering av interne metoder for beregning av markedsrisiko

1. Når vedkommende myndigheter foretar en vurdering som nevnt i artikkel 3 nr. 1, skal de i relevante tilfeller minst bruke opplysningene om interne metoder som anvendes på tilsynsmessige referanseporteføljer fastsatt i følgende dokumenter:

- a) EBAs rapport nevnt i artikkel 78 nr. 3 andre ledd i direktiv 2013/36/EU.
- b) Institusjonens valideringsrapporter, utarbeidet av kvalifiserte uavhengige parter på det tidspunktet da den interne modellen opprinnelig ble utviklet, og hver gang det gjøres betydelige endringer i den interne modellen. Disse rapportene skal blant annet bekrefte at det er gjennomført kontroller for å vise at alle hypoteser i de interne metodene er relevante og verken undervurderer eller overvurderer risikoen, særlige etterkontroller utformet med hensyn til porteføljenes risiko og sammensetning og bruk av hypotetiske porteføljer for å sikre at de interne metodene kan ta hensyn til særlige strukturelle faktorer som kan oppstå, for eksempel vesentlig basisrisiko og konsentrasjonsrisiko.
- c) Meldinger om antall og begrunnelse for overskridelser ved daglig etterkontroll observert i løpet av foregående år, på grunnlag av etterkontroll av hypotetiske og faktiske endringer i porteføljeverdien.
- d) Dokumentasjon i tilknytning til modellen, herunder håndbøker, dokumentasjon om utvikling og kalibrering av modellen og metode for de interne metodene.
- e) Rapporter fra stedlige besøk.

2. Når vedkommende myndigheter foretar en vurdering som nevnt i artikkel 3 nr. 1, skal de i relevante tilfeller ta hensyn til følgende punkter:

- a) Valg av VaR-metode som institusjonen anvender.
- b) Modellens anvendelsesområde og referanseporteføljenes representativitet.
- c) Begrunnelsen for eventuell utelatelse av en risikofaktor i institusjonens risikomålingsmodell mens den er medtatt i prissettingsmodellen.
- d) En rekke risikofaktorer som tilsvarende rentesatsene i hver valuta som institusjonen har rentefølsomme posisjoner i, både i og utenfor balansen.
- e) Antall forfalls kategorier som hver avkastningskurve er inndelt i.
- f) Metoden som anvendes for å fange opp bevegelser som ikke er fullstendig korrelert mellom ulike avkastningskurver.
- g) Alle risikofaktorer som er medtatt i modellen, og som svarer til gull og til de enkelte utenlandske valutaene som institusjonens posisjoner er angitt i.
- h) Antall risikofaktorer som brukes til å fange opp egenkapitalrisiko.
- i) Metoden som er anvendt for å vurdere risiko som oppstår som følge av mindre likvide posisjoner og posisjoner med begrenset prisinnsyn i realistiske markedsscenarioer.
- j) Resultater som er oppnådd for tilnæringsverdiene som brukes i modellen, samt en vurdering av deres innvirkning på risikoparametrene.
- k) Lengde på tidsseriene som brukes til VaR.
- l) Metode som er anvendt for å bestemme stressperioden for sVaR, og begrunnelse for at den valgte stressperioden er tilstrekkelig for referanseporteføljene.
- m) Metodene som anvendes i risikomålingsmodellen for å fange opp ikke-lineære egenskaper ved opsjoner og andre produkter, særlig i tilfeller der institusjonen anvender en metode med Taylor-rekker i stedet for en fullstendig ny vurdering, og for å fange opp korrelasjonsrisiko og basisrisiko.

- n) Metodene som anvendes for å fange opp navnrelatert basisrisiko, og om disse er følsomme overfor vesentlige idiosynkratiske differanser mellom lignende, men ikke identiske posisjoner.
- o) Metodene som anvendes for å fange opp hendelsesrisiko.
- p) For den interne modellen for økt misligholds- og migrasjonsrisiko («incremental default and migration risk», «IRC»), de metodene som anvendes for å fastsette likviditetsperioder for hver posisjon, samt PD-verdier, LGD-verdier og overgangsmatriser brukt ved simuleringen nevnt i artikkel 374 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- q) For den interne metoden for beregning av korrelasjonshandel, de metodene som anvendes for å fange opp risikoene fastsatt i artikkel 377 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, samt antakelsene med hensyn til korrelasjon mellom relevante modellerte risikofaktorer.

3. Dersom vedkommende myndigheter anser at opplysningene nevnt i nr. 1 ikke er tilstrekkelige til at de kan trekke konklusjoner med hensyn til punktene angitt i nr. 2, skal de omgående be institusjonene om de tilleggsopplysningene de anser som nødvendige for å ferdigstille sin vurdering.

Når vedkommende myndigheter skal bestemme hvilke tilleggsopplysninger de skal innhente, skal de ta hensyn til omfanget og relevansen av avvikene i institusjonens parametere og krav til ansvarlig kapital. Vedkommende myndigheter skal samle inn tilleggsopplysningene på den måten de anser som mest hensiktsmessig, herunder gjennom spørreskjemaer, intervjuer og ytterligere besøk på stedet.

Artikkel 10

Vurdering av forskjeller i resultatene for interne metoder for beregning av markedsrisiko

1. Når vedkommende myndigheter foretar en vurdering som nevnt i artikkel 3 nr. 1 av metoder for beregning av markedsrisiko, skal de anvende standardene fastsatt i nr. 2–8 i denne artikkelen.
2. Når vedkommende myndigheter vurderer årsakene til forskjellene i VaR-verdier, skal de ta følgende to forhold i betraktning:
 - a) Eventuelle alternative homogeniserte VaR-beregninger som EBA måtte framlegge i rapporten nevnt i artikkel 78 nr. 3 andre ledd i direktiv 2013/36/EU, på grunnlag av tilgjengelige opplysninger om gevinst og tap.
 - b) Observert spredning i VaR-parameter framlagt av institusjonene i henhold til gjennomføringsforordning (EU) 2016/2070.
3. For institusjoner som benytter historisk simulering, skal vedkommende myndigheter vurdere variabiliteten observert i både alternative homogeniserte VaR-beregninger og VaR-data som rapporteres av institusjonene nevnt i nr. 2, for å bestemme virkningen av de ulike alternativene disse institusjonene anvender i sin historiske simulering.
4. Vedkommende myndigheter skal vurdere spredningen mellom institusjonene med hensyn til særlige risikofaktorer som inngår i hver av de ikke-aggregerte referanseporteføljene, ved hjelp av observert volatilitet og observert korrelasjon i vektoren for gevinst og tap framlagt av institusjoner som anvender historisk simulering for ikke-aggregerte porteføljer.
5. Vedkommende myndigheter skal analysere institusjonens VaR-modeller for porteføljer som viser en tidsserie for gevinst og tap som skiller seg vesentlig fra tidsseriene for gevinst og tap for tilsvarende institusjoner, som angitt i EBA-rapporten nevnt i artikkel 78 nr. 3 andre ledd i direktiv 2013/36/EU, også dersom det endelige kravet til ansvarlig kapital for den aktuelle porteføljen ligner på det som tilsvarende institusjoner har framlagt i absolutte tall.
6. For VaR, stresset VaR, IRC og modeller som benyttes for korrelasjonshandel, skal vedkommende myndigheter vurdere innvirkningen av regulatoriske tiltak på variabilitet ved hjelp av opplysningene i EBA-rapporten nevnt i artikkel 78 nr. 3 andre ledd i direktiv 2013/36/EU, ved å gruppere resultatene etter ulike modelleringsalternativ.
7. Når årsakene til variabilitet knyttet til de ulike regulatoriske alternativene er vurdert, skal vedkommende myndigheter vurdere om restvariabilitet og undervurdering av kravene til ansvarlig kapital skyldes en eller flere av følgende faktorer:
 - a) Misforståelser når det gjelder relevante posisjoner eller risikofaktorer.

- b) Ufullstendig gjennomføring av modellen.
 - c) Risikofaktorer som er utelatt.
 - d) Forskjeller i kalibrering eller dataserier som er brukt i modellsimuleringene.
 - e) Andre risikofaktorer som er lagt inn i modellen.
 - f) Alternative modellantakelser som er lagt til grunn.
 - g) Forskjeller som kan tilskrives den metoden institusjonen anvender.
8. Vedkommende myndigheter skal foreta en sammenligning av resultatene som oppnås for porteføljer der eneste forskjell er en konkret risikofaktor, for å bestemme om institusjonene har innført en slik risikofaktor i sine interne modeller i likhet med tilsvarende institusjoner.

Artikkel 11

Vurdering av nivået på ansvarlig kapital for interne metoder for beregning av markedsrisiko

1. Når vedkommende myndigheter vurderer nivået på ansvarlig kapital for den enkelte institusjonen, skal de ta følgende to forhold i betraktning:
- a) Nivået på ansvarlig kapital for hver ikke-aggregert portefølje.
 - b) Virkningen av diversifiseringsfordeler som den enkelte institusjonen har lagt til grunn for aggregerte porteføljer, ved å sammenligne summen av ansvarlig kapital i de ikke-aggregerte porteføljene nevnt i bokstav a) i dette nummeret, og nivået på ansvarlig kapital for den aggregerte porteføljen i henhold til EBA-rapporten nevnt i artikkel 78 nr. 3 andre ledd i direktiv 2013/36/EU.
2. Når vedkommende myndigheter vurderer nivået på ansvarlig kapital for hver institusjon, skal de ta følgende to forhold i betraktning:
- a) Virkningen av tilsynsmessige kapitalkravtillegg.
 - b) Virkningen av tilsynstiltak som ikke var vurdert i opplysningene innsamlet av EBA.

Artikkel 12

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 24. oktober 2016.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President